

sin Betænkning, naar det formener, at disse Bestemmelser ere i væsentlig Strid med den bestaaende Lovgivning; men jeg skal nu paa dette Trin af Forhandlingen ikke komme nærmere ind derpaa, saalange det ærede Mindretal ikke selv har motiveret sit Standpunkt. Der staar tilbage at omtale en Udtaalelse af en mere almindelig Bestaafenhed i Mindretallets Betænkning, som jeg dog ikke ganske kan forbigaa, da den støtter sig paa en mindre rigtig Opfattelse af de faktiske Forhold. Det ærede Mindretal vil nemlig gjøre gjældende, at der egentlig ikke har været nogen Grund tilstede for Regjeringen til at fremkomme med et Udkast som det nærværende, omfattende den hele Lovgivning, selv om man forøvrigt er enig i at anse Kodifikationen for et Gode, og selv om man ogsaa maa indrømme Hensigtsmæssigheden, ja endog Fortrinligheden af flere af de nye Bestemmelser, der findes i dette Lovudkast. Det ærede Mindretal støtter denne sin Formening derpaa, at Foranledningen til dette Lovudkast egentlig blot skyldes et Andragende fra Hedeelskabet, som gik ud paa at faae visse bestemte Punkter forandrede i den gjældende Lovgivning under Materien; Om Bands Benyttelse, og tillige udtaler det ærede Mindretal, at hele Engvandingssagen egentlig kun har Interesse for visse Dele af Landet; endvidere støtter Mindretallet ogsaa sin Formening om, at der egentlig ikke kan siges at være Trang til en Lov som denne, paa Kommissionens Udtaalelse i Motiverne, hvor samme paa en i høi Grad rosende og anerkjendende Maade omtaler Anordningen af 29de Juli 1846 som et fortrinligt Lovarbejde, der paa en klar og ansælig Maade giver Bestemmelser om hele denne Materie. Jeg tror nu, at det ærede Mindretal ikke har Ret i denne Paaftand; thi vel kan det siges, og maaske med Rette, at Hedeelskabets omtalte Andragende har givet det første Stød til dette Lovudkast, men det kan paa ingen Maade siges, at Lovudkastets Fremkomst skyldes alene Hedeelskabets Andragende, thi Regjeringen lod, inden den bestemte sig til at nedsette en sagtyndig Kommission, Sagen forelægge for Amtsrådene, Landbosforeninger og ansætte Landmænd, og det fremgik da af deres Erklæring, at, afsat fra selve Engvandingsspørgsmaalet, var der Grund til visse Forandringer i den bestaaende Lovgivning, dels fordi man trængte til mere hensigtsmæssige Bestemmelser, og dels fordi flere af Bestemmelserne manglede tilstrækkelig Tydelighed og Klarhed. Paa Grund heraf, og netop da specielt Ønsket om en Kodifikation var kommet stærkt til Orde i flere af Amtsrådernes Erklæringer, ansaa Kommissionen det for rigtigere at tage hele Lovgivningen under Behandling, end at fremkomme med blotte Tillæg og Forandringer til den bestaaende Lovgivning, hvorved den Uvil og Uklarhed vilde være bleven yderligere forøget, som nu finder Sted, hvilket for en væsentlig Del netop skyldes

Forholdet mellem de ældre og yngre Love. Det har dernæst undret mig, at det ærede Mindretal har kunnet fremhæve Kommissionens Bedømmelse af den nuværende Retstilstand som et Argument for sin Paaftand; thi man kan virkelig ikke faae den Mening ud af Kommissionens Ord, uden ved at tage dem ud af den Sammenhæng, hvori de befindes til hele det øvrige Indhold. Kommissionens Raisonnement er nemlig dette, at vel maa Anordningen af 29de Juli 1846 anses for at være et fortrinligt Lovarbejde, som paa en klar og overfluelig Maade har behandlet denne Materie, men Kommissionen anfører dernæst de Mangler, som findes ved den bestaaende Tilstand og angiver Grundene, hvorfor man hellere maa se at faae dem afhjulpede i en samlet Lov end i en ny Lov, indeholdende Tillæg og Forandringer i den bestaaende Lovgivning. Det er heller ikke noget Under, om der saa lang Tid efter, at vi have faaet en Lovgivning, kunde være Trang til at faae yderligere og mere hensigtsmæssige Bestemmelser efter hele den Udvikling, som vort Lands Agerbrug har haft siden den Tid. Jeg tror derfor paa Flertallets Begne at kunne udtale, at det ærede Mindretals Indvendinger mod et Lovforslag som det nærværende ikke ere holdbare, navnlig naar de ikke støtte sig paa andre Grunde end dem, der ere nævnte i Betænkningen. Flertallet maa i Modstæning hertil anse det for et Gode, at Regjeringen og Kommissionen har taget vor hele Lovgivning under Behandling, og for fortjenstligt, at dette er sket. Et Mindretal, bestaaende af et enkelt Medlem, nemlig det ærede 10de kongevalgte Medlem (Reergaard), som forøvrigt har sluttet sig til Flertallets Betænkning, har dog haft en noget afvigende Anskuelse med Hensyn til Flertallets Hovedbetragtning af dette Principspørgsmaal.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de specielle Endringsforslag, som ere stillede. Det første Endringsforslag gaar kun ud paa en ubetydelig Forandring, som Udvalget har ment at være mere korrekt, da § 2 indeholder en almindelig Bestemmelse, som ikke blot angaar Afsnittet om Bands Afledning men ogsaa de øvrige Afsnit. Endringsforslaget gaar ud paa, at Overkriften: „Bands Afledning“ skal sættes efter § 2. — Det næste Endringsforslag under Nr. 2 gaar ud paa, at der skal føies et nyt tredje Stykke til § 2 saalydende: „Benævnelsen offentlig Vandløb betegner kun, at Vandløbet staaer under offentligt Tilsyn, og medfører ingen Forandring med Hensyn til de privatretlige Eiendomsforhold.“ Efter den gjældende Ret inddeles Vandløbene i Hovedvandløbene eller de større Vandløb og i de mindre Vandløb, hvilke sidste igjen inddeles i de Vandløb, som staa under offentligt Tilsyn, og i de private eller ubetrolerede Vandløb. Lovforslagets Inddeling er i: offentlige og private Vandløb, og de offentlige Vandløb inddeler Lovforslaget igjen